

PSI zad. 1.2

Andrii Rybachok

Anna Tanelo

Ihor Garvylenko

Data sporządzenia: 04.12.2025

Wersja: 1.0

Treść:

Klient ma za zadanie odczytać plik z dysku (proszę wygenerować plik z losowymi 10000B) i wysłać do serwera jego zawartość w paczkach po 100B. Serwer ma zrekonstruować cały plik i obliczyć jego hash. Jako dowód działania proszę m.in. porównać hash obliczony przez serwer z haszem obliczonym przez klienta (może to być wydrukowane w konsoli klienta/serwera, hashe muszą być identyczne). Należy zaimplementować prosty protokół niezawodnej transmisji, uwzględniający możliwość gubienia datagramów. Gubione pakiety muszą być wykrywane i retransmitowane aby serwer mógł odtworzyć cały plik. Należy uruchomić program w środowisku symulującym błędy gubienia pakietów. (Informacja o tym, jak to zrobić znajduje się w skrypcie opisującym środowisko Dockera).

Opis rozwiązania:

1. Konfiguracja językowa

W naszym rozwiązaniu przyjęto konfigurację:

- Serwer: C (UDP, odbiór pliku, liczenie SHA-256)
- Klient: Python (UDP, wysyłanie pliku, porównanie hashy)

Oba programy są uruchamiane w oddzielnych kontenerach Dockera, połączonych we wspólnej sieci.

2. Protokół aplikacyjny

Protokół jest binarny i działa nad UDP w schemacie stop-and-wait.

Wykorzystujemy cztery typy wiadomości:

- START ('S') - inicjalizacja transmisji:
  - zawiera `file_size` i `chunk_size`.
- DATA ('D') - fragment pliku:

- zawiera numer sekwencyjny seq, długość danych data_len oraz dane.
- ACK ('A') - potwierdzenie odebrania:
  - zawiera numer seq pakietu, który został poprawnie odebrany.
- HASH ('H') - końcowy hash SHA-256:
  - zawiera 32 bajty hash-a policzonego przez serwer.

Przebieg:

1. Klient wysyła START(file_size=10000, chunk_size=100) i czeka na ACK(0).
2. Klient dzieli plik na 100 fragmentów po 100 B i dla każdego seq od 0 do 99:
  - wysyła DATA(seq, dane),
  - czeka na ACK(seq) z timeoutem,
  - w razie niewłaściwego ACK powtarza wysyłkę.
3. Serwer zapisuje nowe pakiety w buforze i zawsze odsyła ACK(seq).
4. Po odebraniu 10000B serwer liczy SHA-256 i wysyła hash.
5. Klient porównuje lokalny SHA-256 z hashem serwera.

Wszystkie liczby są przesyłane w porządku sieciowym (big-endian).

3. Serwer (C) opis działania

Główne kroki po stronie serwera:

1. Utworzenie gniazda UDP: socket(AF_INET, SOCK_DGRAM, 0) i bind() na porcie (np. 9000).
2. Inicjalizacja struktury FileContext (bufor 10000 B, expected_seq, received_bytes).
3. Pętla główna:
  - recvfrom() odbiera datagram,
  - na podstawie pierwszego bajtu serwer rozpoznaje typ wiadomości.
4. Dla START:
  - odczyt file_size i chunk_size, sprawdzenie czy to 10000 i 100,
  - wyzerowanie bufora, ustawienie expected_seq = 0, received_bytes = 0,
  - odesłanie ACK(0).
5. Dla DATA:

- odczyt seq i data_len, sprawdzenie poprawności długości,
  - jeśli seq == expected_seq, zapis danych w buforze w odpowiednie miejsce, zwiększenie expected_seq i received_bytes,
  - jeśli seq < expected_seq, traktowanie jako duplikatu (danych nie nadpisujemy),
  - w każdym przypadku wysłanie ACK(seq).
6. Po każdym DATA serwer sprawdza:
- jeśli received_bytes == file_size, liczy SHA-256 na buforze,
  - wysyła wiadomość HASH z hashem do klienta,
  - wypisuje hash na konsolę i resetuje kontekst (gotowy na kolejną transmisję).

4. Klient (Python) opis działania

Główne kroki po stronie klienta:

1. Przygotowanie danych:
  - wygenerowanie pliku 10000 B (lub odczyt z dysku),
  - sprawdzenie, że rozmiar pliku to dokładnie 10000 bajtów,
  - policzenie lokalnego SHA-256.
2. Utworzenie gniazda UDP: socket(AF_INET, SOCK_DGRAM) oraz ustawienie timeoutu na odbiór.
3. Wysłanie START:
  - zbudowanie pakietu START i wysłanie go,
  - oczekiwanie na ACK(0) z ponawianiem w razie timeoutu.
4. Wysyłanie pliku:
  - podział pliku na bloki po 100 bajtów,
  - dla każdego seq:
    - zbudowanie DATA(seq, chunk),
    - wysłanie pakietu,
    - oczekiwanie na ACK(seq) (stop-and-wait, powtórki w razie braku ACK).
5. Odbiór hash:
  - po wysłaniu ostatniego bloku klient czeka na pakiet HASH z serwera,
  - po odebraniu wyciąga 32 bajty hash-a.
6. Porównanie hashy:
  - wypisuje lokalny i serwerowy hash w formie hex,

- jeśli hashe są identyczne wypisuje informację, że wynik jest poprawny,
  - w przeciwnym razie sygnalizuje błąd.
7. Zamknięcie gniazda i zakończenie programu.

Napotkane problemy i sposoby ich rozwiązania:

1. Błędny rozmiar ostatniego pakietu DATA

Na początku klient dzielił plik na fragmenty w pętli z trochę źle policzonym offsetem i warunkiem końca. W efekcie ostatni pakiet DATA miał inną długość niż 100 bajtów, a serwer odrzucał go przy sprawdzaniu. Objawem było to, że klient wysyłał wszystkie pakiety, ale na końcu hashe klienta i serwera się nie zgadzały. Problem został rozwiązany przez ustawienie stałych oraz poprawienie pętli tak, aby zawsze wysyłała dokładnie 100 pakietów po 100 bajtów.

2. Logi serwera zatrzymujące się na 8200 bajtach

Przy pierwszym uruchomieniu w Dockerze w logach serwera `received_bytes` zatrzymywało się na wartości 8200, chociaż klient otrzymywał poprawny hash i program działał prawidłowo. Wyglądało to tak, jakby serwer nie odbierał całego pliku, co wprowadzało spore zamieszanie przy debugowaniu. Okazało się, że problem wynika z buforowania `printf` w C w środowisku kontenera. Po wyłączeniu buforowania standardowego wyjścia logi zaczęły pokazywać wszystkie pakiety aż do 10000 bajtów oraz komunikat o odebraniu pełnego pliku i wyliczonym hashu.

3. Adres serwera w sieci Dockera

Dodatkowym drobnym problemem była konfiguracja adresu serwera przy uruchamianiu w Dockerze. Na początku klient próbował łączyć się z 127.0.0.1, co wewnątrz kontenera oznaczało połączenie z samym sobą, a nie z serwerem w drugim kontenerze. Objawem było to, że klient nie dostawał żadnych odpowiedzi, a protokół wchodził w kolejne retransmisje, aż do błędu. Problem został rozwiązany przez utworzenie wspólnej sieci `psi-net` w pliku `docker-compose.yml` oraz użycie nazwy usługi `server` jako hosta. Dzięki temu klient i serwer poprawnie się widzą i komunikacja działa zgodnie z założeniami.

Testy:

Test w środowisku Docker

test polegał na uruchomieniu całego rozwiązania przy pomocy docker compose up --build. Sprawdzaliśmy, czy kontenery klienta i serwera poprawnie się uruchamiają, klient generuje plik wewnątrz kontenera, a następnie łączy się z usługą server po UDP. W logach klienta oczekiwaliśmy identycznych hashy oraz kodu wyjścia 0, a w logach serwera - komunikatu o odebraniu pełnego pliku i poprawnej obsłudze wszystkich pakietów DATA.

```
[+] Running 4/4
✓ zadanie_1_2-server      Built
✓ zadanie_1_2-client      Built
✓ Container psi_server    Recreated
✓ Container psi_client    Recreated
Attaching to psi_client, psi_server
psi_server | Serwer nasłuchuje na porcie UDP 9000
psi_client | [client] Generuję plik /tmp/random.bin...
psi_client | Utworzono plik /tmp/random.bin o rozmiarze 10000 bajtów.
psi_client | [client] Start klienta UDP...
psi_server | Odebrano START: file_size=10000 chunk_size=100
psi_server | Kontekst zainicjalizowany, oczekuję danych...
psi_server | DATA: seq=0, data_len=100, received_bytes=100
psi_server | DATA: seq=1, data_len=100, received_bytes=200
psi_server | DATA: seq=2, data_len=100, received_bytes=300
psi_server | DATA: seq=3, data_len=100, received_bytes=400
psi_server | DATA: seq=4, data_len=100, received_bytes=500
psi_server | DATA: seq=5, data_len=100, received_bytes=600
psi_server | DATA: seq=6, data_len=100, received_bytes=700
psi_server | DATA: seq=7, data_len=100, received_bytes=800
psi_server | DATA: seq=8, data_len=100, received_bytes=900
psi_server | DATA: seq=9, data_len=100, received_bytes=1000
psi_server | DATA: seq=10, data_len=100, received_bytes=1100
psi_server | DATA: seq=11, data_len=100, received_bytes=1200
psi_server | DATA: seq=12, data_len=100, received_bytes=1300
psi_server | DATA: seq=13, data_len=100, received_bytes=1400
psi_server | DATA: seq=14, data_len=100, received_bytes=1500
psi_server | DATA: seq=15, data_len=100, received_bytes=1600
psi_server | DATA: seq=16, data_len=100, received_bytes=1700
psi_server | DATA: seq=17, data_len=100, received_bytes=1800
psi_server | DATA: seq=18, data_len=100, received_bytes=1900
psi_server | DATA: seq=19, data_len=100, received_bytes=2000
psi_server | DATA: seq=20, data_len=100, received_bytes=2100
psi_server | DATA: seq=21, data_len=100, received_bytes=2200
```

[illegible]

```

psi_server | DATA: seq=70, data_len=100, received_bytes=7100
psi_server | DATA: seq=71, data_len=100, received_bytes=7200
psi_server | DATA: seq=72, data_len=100, received_bytes=7300
psi_server | DATA: seq=73, data_len=100, received_bytes=7400
psi_server | DATA: seq=74, data_len=100, received_bytes=7500
psi_server | DATA: seq=75, data_len=100, received_bytes=7600
psi_server | DATA: seq=76, data_len=100, received_bytes=7700
psi_server | DATA: seq=77, data_len=100, received_bytes=7800
psi_server | DATA: seq=78, data_len=100, received_bytes=7900
psi_server | DATA: seq=79, data_len=100, received_bytes=8000
psi_server | DATA: seq=80, data_len=100, received_bytes=8100
psi_server | DATA: seq=81, data_len=100, received_bytes=8200
psi_server | DATA: seq=82, data_len=100, received_bytes=8300
psi_server | DATA: seq=83, data_len=100, received_bytes=8400
psi_server | DATA: seq=84, data_len=100, received_bytes=8500
psi_server | DATA: seq=85, data_len=100, received_bytes=8600
psi_server | DATA: seq=86, data_len=100, received_bytes=8700
psi_server | DATA: seq=87, data_len=100, received_bytes=8800
psi_server | DATA: seq=88, data_len=100, received_bytes=8900
psi_server | DATA: seq=89, data_len=100, received_bytes=9000
psi_server | DATA: seq=90, data_len=100, received_bytes=9100
psi_server | DATA: seq=91, data_len=100, received_bytes=9200
psi_server | DATA: seq=92, data_len=100, received_bytes=9300
psi_server | DATA: seq=93, data_len=100, received_bytes=9400
psi_server | DATA: seq=94, data_len=100, received_bytes=9500
psi_server | DATA: seq=95, data_len=100, received_bytes=9600
psi_server | DATA: seq=96, data_len=100, received_bytes=9700
psi_server | DATA: seq=97, data_len=100, received_bytes=9800
psi_server | DATA: seq=98, data_len=100, received_bytes=9900
psi_server | DATA: seq=99, data_len=100, received_bytes=10000
psi_server | Odebrano pełny plik 10000 bajtów
psi_server | Server hash: ea7a89f89263bdf76d51a28293f6bd6bdcd949ae782bf9f5b0cd3af95395a22d
psi_client | Local hash : ea7a89f89263bdf76d51a28293f6bd6bdcd949ae782bf9f5b0cd3af95395a22d
psi_client | Server hash: ea7a89f89263bdf76d51a28293f6bd6bdcd949ae782bf9f5b0cd3af95395a22d
psi_client | Wynik: hashe są identyczne (OK).
psi_client | exited with code 0

```

Testy zachowania w sytuacjach błędnych

Dodatkowo wykonaliśmy proste testy błędów. Najpierw uruchomiliśmy klienta z plikiem o innym rozmiarze niż 10000 bajtów, co zgodnie z założeniem zakończyło się komunikatem o nieprawidłowej długości i przerwaniem programu. Następnie uruchomiliśmy klienta z błędnym portem lub bez działającego serwera – w tym przypadku klient próbował wysyłać pakiety, wchodził w retransmisje i na końcu zgłaszał błąd protokołu (brak ACK lub HASH).

```

psi_server | Serwer nasłuchuje na porcie UDP 9000
psi_client | [client] Generuję plik /tmp/random.bin...
psi_client | Utworzono plik /tmp/random.bin o rozmiarze 9000 bajtów.
psi_client | [client] Start klienta UDP...
psi_client | Błąd: plik musi mieć dokładnie 10000 bajtów, a ma 9000.
psi_client exited with code 1

```

```

[+] Running 4/4
✓ zadanie_1_2-server      Built
✓ zadanie_1_2-client      Built
✓ Container psi_server    Recreated
✓ Container psi_client    Recreated
Attaching to psi_client, psi_server
psi_server | Serwer nasłuchuje na porcie UDP 9000
psi_client | [client] Generuję plik /tmp/random.bin...
psi_client | Utworzono plik /tmp/random.bin o rozmiarze 10000 bajtów.
psi_client | [client] Start klienta UDP...
psi_client | Błąd protokołu: Za dużo prób wysłania pakietu seq=0
psi_client exited with code 1

```

Wnioski:

- Realizacja zadania pokazała w praktyce, że standardowy UDP jest niezawodny i żeby przesłać coś sensownego (np. plik 10000 B), trzeba samemu zadbać o numerację pakietów, potwierdzenia i retransmisję.
- Podział logiki na warstwy bardzo ułatwił debugowanie. Przy błędach było od razu widać, czy problem jest w formacie pakietu, w pętli wysyłania, czy w samej komunikacji sieciowej.
- Użycie Dockera i docker-compose pozwoliło zamknąć cały projekt w jednym środowisku i uprościć uruchamianie do jednej komendy. Wyszły przy tym typowe problemy z siecią i buforowaniem logów, ale po ich rozwiązaniu konfiguracja stała się powtarzalna i wygodna do testów.
- Testy pokazały, że programy zachowują się przewidywalnie: przy poprawnych danych hashe się zgadzają, a przy problemach klient zgłasza czytelny błąd zamiast się wieszać.